

ACC. N:R M. 13417: 1-7.

Landskap: *Småland* Upptecknare: *Folke Svedenfors, Markaryd*
Härad: *Funnebo* Berättare: *Victor Nilsson, I. Ljungera*
Socken: *I. Ljungera* Berättarens yrke: *f. d. lantbr.*
Uppteckningsår: *1954* Född år *1889* i *Pjätteryd*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Emigration till Amerika. s. 1-7.

ACC. NR M. 13417: /.

Landskap: Småland Upptecknare: Folke Svedenfors
Härad: Sunnerbo Berättare: Victor Nilsson, Möckleboda, S. Ljunga
Socken: S. Ljunga Berättarens yrke: f. d. lantbrukare
Uppteckningsår: 1954. Född år 1882 i Pjätteryds sn.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Jag har själv varit i Amerika och har många släktingar där. Det har förresten alla här i våra trakter. Ja, det finns knappast ett hus där man inte har någon anförvant som har rest. Och det har betytt ofantligt för denna magra trakten skall jag säga. Det var i Amerika som förtjänsterna gjordes och Amerika fick bidra med en stor del av försörjningen här i verkligheten, närtiderna var så usla som de var här förr.

Jag är född i Pjätteryds socken, men jag kom tidigt hit och reste härifrån socknen. Det var 1901. Jag var där inne i 11½ år. En bror till mig, Johan Algot, f. 85, utvandrade 1906 och var därinne hela sitt liv. Han dog 1949 i Winthrop, Minn., där han var farmare. Där var förresten mycket svenskar. Jag träffade en svenska där, som hade bott där i 40 år och hon kunde knappt ett ord engelska, för alla talade svenska på orten.

Skriv endast på denna sida.

ACC. N:R M. 13417:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Hade en farbror, Johannes Lindgren, som emigrerade i 20-års-
åldern. Han var 70-år när jag träffade honom, så han var väl född
på 30-talet. Han bodde i varje fall i Wisconsin. Och så har jag en
svåger, Nils Andersson, i Spokane, Washington. Vi brevväxlar, skriver
kanske en gång om året. Min dotter som sköter korrespondensen för mig
är förstas trög till att skriva. Så länge min bror levde skrev vi rätt
flitigt, men Johan Algots fru har svårt för att skriva på svenska, fast
hon är född av svenska föräldrar i USA. Min brors har 4 barn, men jag
har ingen kontakt med dem. Några gånger har de skrivit, men vi har
inte blivit färdiga att svara. Min bror var aldrig hemma, men en svåger
har varit hemma två gånger, 1930 och 1937p

När jag själv reste, så var det över Hälsingborg-Köpenhamn-
England. Med vita-starlinjen.

Min mor blev änka och vi var 5 syskon. Det var därför nödvändigt
att vi måste ut och tjäna vårt bröd. Det var ju så dåliga förtjänstmöj-
ligheter här och många om brödbiten, så Amerika var den naturliga ut-
vägen, särskilt som vi hade släkt där ute förut. Jag reste först till
en farbror i Wisconsin och därifrån till en kamrats farbror i S:t Paul,

Landskap: Småland

M. 13417:3.

Upptecknat av: Folke Svedemfors

Härad: Sunnerbô

Adress: Markaryd

Socken: S. Ljunga

Berättat av: Victor Nilsson, Möckleboda, S. Ljunga

Uppteckningsår: 1954

Född år 1882 i Pjätteryds sn.

där vi arbete en kort tid i hans järnhandel. Därpå började jag köra köttvaror för en livsmedelsaffär i S:t Paul och det var bra arbete, för man kom i slang med många och lärde sig engelska riktigt bra. Där stannade jag i 4 år. Därefter reste jag till skogen, för man ville ju pröva på litet av varje. På min arbetsplats var då 250 stycken och de var tyskar alla så när som jag. Därför fick jag faktiskt lära mig en del tyska också och än i dag kan jag följa med litet, när någon tysk talar eller man hör språket i radio.

Det var till att hugga timmer på sommaren och på vintern gjorde vi vintervägar med vatten och så forslades timret ned till en järnväg. I mitt första arbete hade jag 1 dollar och 40 cent om dagen, varav 50 cent gick åt till mat och logi. Pengar ~~skickade~~ skickade jag hem till syskonen och först och främst de 150 kr jag lånat till biljetten. Resan tog 9½ dygn mellan England och Amerika.

År 1909 var jag hemma och hälsade på. Det var roligt ~~V~~ill jag lova. Vi var 25 st som reste hem över Chicago, nästan alla härifrån. När vi åter-

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

ACC. NR M. 1341714

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

vände till USA hade vi 3 "nybörjare" med oss. När jag första gången kom ut var de väldigt svåra vid nyklomningar. Jag hade f.ö. inte mer än 50 öre på fickan när jag kommit fram, så jag hade inte kunnat ekipera mig som en riktig amerikanare. "Look at the ~~gag~~greenhorn" sade man åt oss först vi kom. Ja, hade jag haft pengar, så hade jag säkert återvänt bums, så stygga var de mot en innan man hunnit vänja sig vid att ge tillbaka med samma mynt.

Första tiden jag var därinne så gick det många nybyggar-historier, hur man "tog g jord" och bodde i jordkulor, fast den tiden var ju förbi i stort sett när jag kom in där. De gjorde mycket pengar de som var trängna och bet sig fast och slogs med första tidens vidrigheter.

Många svenskar och alldeles särskilt Ljunga- och Pjätterydsbor bor i Winthrop. Allting är precis som Sverige där, svenska kyrkor, svensk natur, svenskt klimat. Ja, det är ett hälsosamt klimat i Minnesota överhuvud taget. -Guvénören John Lind var född i Kånna och lär ha utvandrat från S.-ljunga med sina föräldrar. Efter vad jag har

M. 13417: 5.

Landskap: Småland ..... Upptecknat av: Folke Svedenfors .....
Härad: Sunnerbo ..... Adress: Markaryd .....
Socken: S. Ljunga ..... Berättat av: Victor Nilsson, Möckleboda, S. Ljunga .....
Uppteckningsår: 1954 ..... Född år 1882 ..... i Pjätteryds sn. ....

---

hört så var det han som uppfann en slags koppling till järnvägsvagnar.

Nåja, det kanske är bara prat. Rik blev han i varje fall. Det var inte ovanligt att man tog sig ett annat namn när man emigrerade. Våra vanliga namn kunde man ju inte klara på engelska. Många fick det väldigt bra, som den där Lind. Jag vet om en från Berga socken som var född på ett torp och som blev ägare till en jättestor textilaffär i Chicago.

Jag som så många andra hade väl sparat en del pengar förstås, men jag levde då inte som en gnidare som många svenskar gjorde, för jag tyckte som så, att när jag kommit ut skulle jag begagna tillfället och se mig om ordentligt, så därför rest jag rätt mycket. Det mesta jag tjänade vid farmför jag arbetade vid farm också korta perioder- var 5 dollar om dagen på en farm i Nord-Dakota. Men det var stora jordbruk, man kunde se 2-3 bindare efter varandra. Medan jag kommer ihåg siffror kan jag tala om, att jag betalade 12 dollar för hel ekipering första gången när jag klädde mig till yanke, det var för kostym, skjorta, slips o.s.v. Det får man ju säga var billigt.

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

ACC. N:R M. 13417:6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Svenskarna var gott hållna och betrodda karlar till att få arbete.

"Den skall vi ha, han är svensk, han kan hantera ~~g~~ yxa, såg och häst", så lät det ofta på arbetsplatserna. Lagarna var stränga. Levnads-kostnaderna billiga. Vi betalade bara antingen 1,50 dollar~~x~~ i skatt om året eller också ett dagsverke. Jag blev amerikansk medborgare för min del. När jag kom hem ville man mönstra mig, jag reste nämligen före värnpliktsåldern, men jag hade ju mina amerikapapper kanveta. Så där fick de ingenting.

Ja, så kom jag hem och "då var man inte billig!" för här kom en yenke. Alla flickor tittade på en och man var väl tillfreds~~na~~ med världen. Snart efter hemkomsten köpte jag Möckleboda för 4.000:- kr, det var 1911 och så blev jag farmare här. En hel del hade man ju lärt på de korta perioderna vid farmar därute.

Men på sätt och vis ångrade jag många gånger att jag inte stannade i USA för där hade jag dock det mycket bättre. Det var väl för att man var "högfärdig" och man ville komma hem och glänsa och ha varit i Amerika förstås, men så fick jag fäst~~mö~~ och hon ville inte fara med mig till Amerika på villkors vis. Och så blev det som det blev, fast

M. 13417:7.

Landskap: Småland ..... Upptecknat av: Folke Svedenfors .....
Härad: Sunnerbo ..... Adress: Markaryd .....
Socken: S.Ljunga ..... Berättat av: Victor Nilsson, Möckleboda, S.Ljunga .....
Uppteckningsår: 1954 ..... Född år 1882 i Pjätteryds sn. ....

---

det har jag ångrat, fast nu har en så man reder sig. Det är inte gott om man inte har undanlagt när man är gammal i Amerika, åtminstone var det så förr och sjuk var inte heller lätt att bli i Amerika. Men nu har de visst pension därinne med. En gång var jag sjuk i Amerika, det var en olyckshändelse, jag hade fått foten i kläm i arbetet mellan ett träd och en stock, men eftersom jag var med i en förening som hette "woodmen" så betalade de för mig, annars var det de som blev utfattaga på läkare när de blev sjuka och ingen tog heller hand om dem. Så hälsan och språket det var det viktigaste i Amerika.

Ifyll endast ovanstående uppgifter!